

АНАТПИ

1990 жылғы
наурыздын 22-сінен
бастап шығады

Газета
«Анатпі»

Сөзі жоғалған
журттың
өзі де жоғалады

Қос Мекебай кімдер еді?

Сырдария облысының әскери губернаторы болған (1883-1893) Н.И.Гродековтің «Киргизи». Каракиргизы Сырдаринской области» атты 1889 жылы Ташкентте шыққан кітабында көрнекті билер Торғай, сұлтан Дәulet Boшаев, Мекебай би есімдері аталып, суреттері берілген. Орыс генералының көзіне түсіп, сөзін өткізе білуі ғана емес, оған қазақ халқының салт-дәстүрі, билердің билік шешім-кесімдері, рулардың таңбасы мен ұрпақтары жайлы да мол деректерді бергендердің ішінде біз әңгімелеп

отырған Мекебай би туралы да жазылған. Осы кітаптан бізге белгілісі – Мекебайдың би еkenі және Перовск уезінің қазағы болғаны. Осындағы Торғайдың атақты Мұстафа Шокайдың бабасы еkenі, сұлтан Дәulet Boшаевтың Эбілқайыр ханнан тараған ұрпақ еkenін біле алдық. Генерал Гродековтің аталған кітабының бар еkenін білгеніммен, қолыма ұстағаным 1998 жылдың 25 наурызы болды. Содан бері зерттеуші ретінде Мекебай би жайында іздестіре бастадым.

Деректен дерек құдым. Ұрпақтарынан сұрастырдым. Сондай іздестіру күндерімнің бірінде алтынның сынығы болған Орта Азияға белгілі Сералы Лапиннің інісінің қызы Әлима Лапинамен таныстым. Содан Лапы ұрпақтары жайлы тарихи танымдық зерттеу мақалам өмірге келді. Кейіннен қайта айналып, Лапы ұрпақтарының шежіресін талдау барысында Мекебай есімі алдынан тағы шықты. Жақында бір мәжілісте өзім көптен танитын қарындасым Нұржамал Мырзамұратова және атақты Қожықовтардың ұрпағы Сәуле Қожықовалармен Мекебай би жайлы әңгіме болды. Сонда Нұржамал күле қарап: «Аға, ол менің тікелей бабам ғой. Мекебайдан тарағандарды білемін. Мен шебере болып келемін» деп қарап тұр. Сөз арасында Сәуле сол Гродековтің кітабындағы Мекебай суретіне менің әкем Құлахмет «Бұл – Мырзахметтің әкесі» деп қаламмен белгі қойғанын да сөз етті. Терендей зерттегенімізде генерал кітабына енген сурет Мекебай Сұлтановтың суреті болып шықты.

Н.Мырзамұратованың бабасы Мекебай Сартов еkenін мұрағат деректерінен анықтадық. Осылайша Мекебай бидің өміріне деген ізденісім арта түсті. Тағы бірде Әлима апаға телефон шалып сөйлескенімде былай деді: «Ол бір үлкен тарих қой. Менің әкемнің шешесінің аты Рзахия ғой. Осы шешеміздің бұрынғы күйеуі Мекебай ірі саудагер, би болған деп естіген едік. Ол жағын анық біле бермейміз. Осы Рзахия анамызды Мұңайтпас бабамыз алған (Мекебай мен атам сыйлас болған кіслер екен). Одан Әлиакбар, Жағыпар, Ләтипа, Құләнда, Әбдірахман туған. Мен Жағыпардың қызымын. Мырзамұрат кешегіге дейін Мұңайтпас баласы болып келді». Рзахия анадан туғандардың үлкені Әлиакбар шамамен 1887-1889 жылдары Перовскіде, ең кішісі Құләнда 1905 жылы туған болады. Рзахия ананың үлкені Мырзамұрат 1883-1885 жылдарда туып, 1932-33 жылдарда өмірден өтсе керек. Өйткені

Рзахияның екінші күйеуге шыққаннан кейін туған ұлы Элиакбардың туған жылы – 1887-1889 жылдар шамасы.

«...Біздің үлкен анамыз өте сұлу адам болыпты, жас баласымен жесір қалады әрі бай екен. Женгелік ретінде ме, әлде басқа себептері болды ма, атамыз Мұңайтпас Мекебайдың әйеліне үйленіп, біздер содан тарағанбыз.

Екіншіден, Мырзамұраттың көзіміз көрді, бір көзінің ақауы болатын. Асқан мерген болды», – дейді Әлима апа.

Мырзамұраттың әйелінің аты Аяжан – жаппас Еңкебайдың қызы.

Мұңайтпас та – жаппас. Демек, осы жерде Мырзамұрат Мекебайұлының басқа аталықтан екені айқындала түседі. Жалпы, Еламан жаппас Қалқаман бөліміне кіреді. Алайда жаугершілік кезендерде Еламандар жойылып кетуге аз-ақ қалған деседі. Еламаннан тараған Бестаз бен Жаушы ұрпақтары Қазақстаннның әр өнірінде кездеседі. Бірақ аз мөлшерде. Осы Еламан аталығынан тараған ұрпақтың бірі, 1870-1885 жылдарда Перовскіде билік жасаған билердің санатында Мекебай Сартовтың есімі кездеседі. Жалпы, Перовск уезінде, казіргі Қызылорда қаласында елге есімі белгілі екі Мекебай болған. Бірі – Еламан Мекебай би Сартов, екіншісі – Жапастың Мойнақ аталығынан тарайтын Мекебай би Сұлтанбаев.

Генерал Н.И.Гродековтің кітабында: Мекебай би Перовск уезінің қазағы, одан ақсүйектер туралы сұрағанымда. ... «ақсүйектер бізге қалай қарайды, біз де солай жауап береміз» десе, «қалың мал» хақында Мекебай Сұлтанбаев былайша түсіндіріпті: 60 саулық, 60 тоқты, 1 түйе, 1 жылқы, 6 тұсақ, жалпы бәрін есептегендеге, 47 бас ірі қара. Ең азы 27 бас ірі қара қалың мал беруі керектігін және тойлыққа дәулеттілердің 100 қой сойылатынан хабардар еткен.

Сырдария облысының әскери губернаторы болған (1889 ж.) генерал Гродеков «Киргизы» Каракиргизы Сырдаринской области» атты кітабының бірнеше бетінде қазақ билерінің биліктегі жайлар токтағанда Мекебай Сұлтанбаевтан басқа да билердің айтқандарын жазып алған. Осы кітаптың VI тарауындағы «Қалың мал» жөніндегі токтамдары би Мекебай Сұлтанбаевтың айтуы бойынша кітапқа енгізілген.

Генерал Н.И.Гродековтің қазақ билерінің кесім, шешім жолдарын қамтыған Мекебай бидің Мойнақ Жаппас екенін, оның Құрымшыдан басталатынын кітаптан анықтадық.

Сұлтанбайдың аға-інілері болған: Жайынбай, Сазанбай, Өзенбай. Сөйтіп, Мекебайдан тараған ұрпақтардың ізін таптық. Сұлтанбайдан біз әңгімелеп отырған Мекебай би, одан Әлібек тарайды. Әлібек XX ғасырдың басында парасаттылығымен, білімділігімен Перовскіде көзге түскен азаматтардың бірі болса, оның баласы Шадыман Әлібеков көп жыл Қызылорда облысының бір-екі ауданында аудандық атқару комитетінің тәрағасы қызметін атқарды. Ал Сазанбай мен Өзенбай ұрпақтарынан Көтібардың қаздырған Сарқырама каналы бүгінге дейін Қызылорда қаласын көріктендіруде.

Бастапқы зерттеу нысаны Еламан Жаппас Мекебай болса, енді екі Мекебай атты билерді (олар әрі замандас) зерттеуге тура келді. Алғашқы

зерттеуімдегі Мекебай би және оның тұрмыс-тіршілігі, үрпақтары хақында сөз етпектін.

Мекебай Сартов үлкен баласы Көшербайды алдымен Перовскіде, кейіннен Ташкентте оқытқан. 1895 жылы наурызда Самарқан обласының қазақтары марапатталған. Бұл турасында «Туркестанская ведомость» газетінің наурыз айындағы №1348 санында былайша жазған: «Письменному переводчику при Самаркандском уездном управлении, жителю Перовского уезда, Сырдаринской области, Царской волости, Кучербаю Мекебаеву. Серебряные медали с надписью «за усердие» для ношения на груди на Станиславской ленте». Міне, осы жазбадағы Көшербай Сартов – Мекебайдың баласы. Мекебайдың екінші ұлының аты Мырзамұрат, Райхан, Раушан атты қыздары болған. Мекебай ақсақал көзі тірісінде байлығы мен билігін басқару үшін үлкен баласын Самарқандан алдырып, саудагерлікке баулыған. Көшербай екі қарындасының бірін палуандықпен көзге түскен Арқа жақтың қазағы Көшекке, Раушанды саудамен айналысып жүргенде танысқан Қазан татары Гали Дивеевке ұзатады. Г.Дивеевтен Шәкір, Мұхаметжан, Ахметжан туады.

Ш.Дивеев гимназия бітіріп, әкесінің саудасын жүргізеді. Олардың әкешесі қайтыс болғаннан кейін Көшербай оларды қолына алып, Шәкірге саудасын басқартып, Мұхаметжанды өзінің атына жаздырады. Қазақстанда ішкі сауда комиссарын басқарған Шәкір Галиұлы мен Мұхаметжан фамилиялары бөлек болғанмен, бірге туған бауыр. Нағашыларының қасында болып қазақ аталағы кеткен көрінеді. Оны көзкөргендер айтап та, жазып та жүр.

Мекебай Сартовтың екінші ұлы Мырзамұраттан Балайым, Мұхамед-Шәріп, Мұхамед-Сарша, Мұхамед Әріп, Мұхаметқали туған. Осы Мұхаметқалидан (Ахметқали) туған бізben замандас, қарындасымыз Нұржамал Мырзамұратова Ахметқалиқызы «Атам қайтыс болғанда менің әкем 1 жаста болыпты» дегенді айтады. Шәкір Дивеев пен Мұхаметжан 1937-1938 жылдардағы зобаланға ұшырап, бірі атылса, екіншісі айдауда жүріп қайтыс болады.

Мешітбай Құлбаев пен Мекебай Сартовтың есімдері ҚР Орталық мұрағатының 383-қорында тайға таңба басылғандай жазылған. Еламан Мекебайдан тараған Көшербай, Мырзамұраттар және туған жиендері Шәкір Дивеев халық комиссары болып, Мұхаметжан оқу-ағарту саласында еселі еңбек еткен жандар.

Тынышибек Даирабай,
зерттеуші